

Garn til Strikkerier.

»Londone, 2-tr. og 3-tr. hvidt...	6,35
do. sort, grammeret...	7,35
do. kulørt lyngmel...	7,95
»Dubline do. sort og gramme...	5,25
»Glasgow do. sort og gramme...	6,25
Gobelin, »Oswalde, sort, gramme...	4,54
— 2-farvet...	4,60
»Noras, sort, gramme...	5,70
»Primas, lyngmel...	7,00
»Betty's, kul., lyngmel...	7,75
»Toves, kul., lyngmel...	7,75
»Ernas, kulørt...	5,40
Trejegegn, »Merinos, hvidt...	10,75
Dansk Maskinstrikkeri...	5,80
Garn med Silke...	11,00—11,80
Kunstsilke, ufarvet 8,80, kul...	10,80
Tvist tvenden, 3-tr., Nr. 8—10	—
— 12—14—16...	3,60

Forlæg med en Ordre eller forlæg gratis Prøver, Prisliste og Færdigt, Kan gode Skildringer færes.

ANTHON JENSEN.

Garn en gros. RANDERS.

Lindberghs Søn fundet myrdet.

Liget af det lille Barn laa i Nærheden af Forældrenes Landejendom.

Fra Byen Hopewell i den amerikanske Stat New Jersey meddeles, at Flyveren Lindberghs Søn, der forsvandt 28. Februar i Aar, er blevet fundet i Nærheden af Forældrenes Landejendom. Barnet var død.

Meddelelsen, der udsendes af Statens Governor, Mr. Moore, stammer fra Statspolitiet i New Jersey, der har anstillet Undersøgelser i Sagen.

Barnet blev fundet af nogle Naboer, der anmeldte deres Fund til Politiet.

Verden over har der i maanedssvis staaet en Sky af Sensation om Bortførelsen af Atlanterhavsflyveren Lindberghs lille, knapt 2-årige Søn, der nu er fundet som Lig; og naar alt kommer til alt slet ikke har været bortført. Ganske vist havde den amerikanske Presse i den senere Tid skudt »Baby Lindy« Stoffet tilbage efterhaanden, som det store, kostbare Eftersøgelsesarbejde trods gentagne Rygter om det modsatte endte i det ene Blindspor efter det andet. Ikke desto mindre har Millioner af Amerikanere og lige saa mange i den øvrige Verden været stærkt optaget af hvilken Skæbne, der var beredt den populære Atlanterhavsflyvers lille Søn, og om det nogensinde skulde forundes de haardt prøvede Forældre at gense ham. Meddelelsen om at han er dræbt, vil utvivlsomt vække ny Forbitrelse og Harm, men maaske alligevel udløse i en Slags Lettelse over, at Barnet i hvert Fald ikke lider.

Enkelthederne om Bortførelsen.

Det var i Dagene omkring den 1. Marts, at den sensationelle Meddelelse om Bortførelsen kom frem. Mandag den 28. Februar lagde Fru Lindbergh sit Barn i Sengen til det sædvanlige Sengetid Kl. 7½ om Aftenen, og da Barnepigen ved 10-Tiden skulde se, hvordan den lille søn, var Barnet forsvundet fra Soveværelset.

Det fortælles, at nogle Banditter ad en Stige havde skaffet sig Adgang til Værelset og stjalet det verdensberømte Ægtepar

lille Søn op af Sengen, efterladende sig et Brev, hvori de krævede en Løsesum paa 50,000 Dollars, hvilket paa det nærmeste er en kvart Million danske Kroner.

Et vældigt Eftersøgelsesapparat blev straks sat i Gang. I de første Dage stod hele Amerika paa den anden Ende af Ophidselse. 500 Flyvere tilbød den fejrede Folkehelt at gaa i Luften for herfra at forfølge Forbryderne, og Politiet afhørte et Utal af Mennesker med Børn, mod hvem det modtog Anmeldelser.

Det vil endda huskes, hvorledes man tog imod Tilbud fra den saakaldte Underverden, de amerikanske Storbryer berygtede Forbryderbander, om Assistance ved Eftersøgningen af Bortførelsen.

Lindbergh udsatte straks en Duesor paa 10,000 Dollars til den der skaffede Oplysninger, der førte til Banditternes Paagribelse, men disse Penge kom han aldrig af med.

Bjerge af anonyme Angivelser.

Trods den Hemmelighedsfuldhed, Politiet har omgiver Eftersøgningsarbejdet med, har man haft et Indtryk af, at det har staaet ganske raadtost overfor Opgaven. I nogle Dage nærede man stærk Mistanke til en Ven af en af Husets Piger en Chauffør ved Navn Jonsson. Han blev arresteret og krydsforhørt men det lod ikke til, at Sporet var det rigtige.

Bjerge af anonyme og navngivne Angivelser havde boblet sig op i Politiets Gemmer, Lindbergh selv modtog flere mystiske Henvendelser, der heller ikke førte til noget, men som var ypperlig Føde for den amerikanske Sensationspresse.

I Begyndelsen havde Lindbergh vist selv ventet, at Drengen vilde blive overgivet ham mod Løsesummen, naar der først var faldet mere Ro om Sagen og Pressen og Politiet havde mistet lidt af Interessen for Tilfældet, men han blev skuffet.

Da Lindbergh blev franarret 50,000 Dollars.

Overfor Baby-Lindy Affæren har den sensationshungrede amerikanske Presse sat Rekord for Sensationsjageri. Gang paa Gang har det forlydt, at nu var Barnet fundet. Et Par Uger efter dets Forsvinding fremkom de første Telegrammer, der med-

delt, at nu var Drengen kommet til Syne i en lille By i Nærheden af Lindberghs Hjem.

Bekendte af Familien Lindbergh havde bekræftet, at det virkelig var lille Lindy. Men inden Verden fik Tid til at glæde sig over Meddelelsen, kom Afkræftelsen. Det var en Avis-kronike.

Senere forlod det med Bestemthed, at en Gejslig i Norfolk, Curtis, var traadt i Forbindelse med Bortførelsen som Lindberghs Mellemmand. De skulde holde Barnet skjult paa et Skib i rum Sø udfor Norfolk, og det havde det godt. Forhandlingerne førtes saa vidt, at Lindgik ind paa at betale 50,000 Dollars i Sedler, men da de var betalt, viste det sig, at han var blevet holdt for Nar.

Saa tilbød Lindbergh i sin Fortvivelse at betale Løsepengene i Gulddollars. Det var omkring den 11. April, men der meldte sig ingen med Kravet, og siden har man kun hørt lidt om den mærkelige og uhyggelige Affæres videre Forløb.

Pressen i Amerika var nu blevet bange for de mange falske Sensationer, og man var begyndt at tro paa, at Gaaden aldrig blev løst.

For Ægteparret Lindbergh har det selvfølgelig været en oprivende Tid. I 2½ Maaned har de levet i en uhyggelig Uvisshed, svingende mellem Haab og Frygt. Efter den sidste store Skuffelse brød Fru Lindberghs Nerver helt sammen, og hun har været alvorligt syg. Selv om man har maattet føle Ubehag ved den overdrevne Sensation, Affæren har været brugt til, maa man have den dybeste Medfølelse med de ramte Forældre, der nu har faaet Vished for, at de har mistet deres Barn.

Úr Foroyum.

Tórshavn.

To Gaver til „Føroya felag móti Tuberklaskjúku“.

„Føroya felag móti Tuberklaskjúku“ har for en Tid siden modtaget en Dukke i norsk Nationaldragt, som Gave fra en norsk Pige, Frk. Sigrid Auganes, der i 1927 var Husassistent hos Højskoleforstander Simun av Skarði.

Ligeledes har Foreningen modtaget en Grammofon med

30 Plader, som Gave fra Mand-skabet paa m/k. »Tvey systkina«.

Disse Genstande, der vil blive bortloddede til Fordel for Bekæmpelsen af Tuberkulosen paa Færoerne, er udstillede i et Vindue i Sæbefabrikken ved »Tórsgøtu«. Der vil sikkert blive Rift om disse Lodseidler.

Minnisvarði Effersøes.

Tað er nú langt liðið, síðan menn og kvinnur royndu at fáa í lag at reisa ein minnisvarði effir skaldið R. C. Effersøe, og skiligt er, at tvey mongu, ið kendu skaldið, og tvey, ið kenna verk hansara, leingjast effir at siggja henda minnisvarði reistan. Nú er ein litil gløtti í hesum málið einferð, vegna tess at harra Edw. Mitens, systirsonur skaldsins, og aðrir biðja tvey, ið hava sýnað og latið pening til henda minnisvarði, um at koma til fund í klubbhúsinum hósðagin 9. juni kl. 5 seinrapartin fyri at samráðast um málið og velja arbeiðsnevnd.

Et franskt

Fiskeri-Inspektionsskib anløb i Gaar Thorshavn.

„Normanner“

kom igjær heim av Suðurlandinum (aðru ferð) við 55,000. Til-samans hevur skipið fiskað 86,000.

Kolafarmar

eru tveir konnir í vikuni. Skipið »La France« frá Skudenes-havn kom til V. Lützen og eitt enskt skip, »Mayford«, frá Methil til Havnar kol- & cement-handil.

Timburfarman.

Skonnartin »Gustaf« frá Marie-havn í Finnlandi kom sunnundagin við timburfarni — 220 standarar — til Balslev & Goos í Havn. Ein onnur finsk skonnart, »Jupiter«, kann eisini vera her hvørja løtu við timbri til Havnar timburhandil.

„Tjaldur“

kom igjær til Foroyar frá Keymannahavn. 425 tons stykkj-agóðs og 23 ferðafólk.

Fólkafundur

verður í Sandoyinni komandi sunnudag. Farið verður við »Havhestinum«.

Havnar býráð.

Býráðsfundur verður miðvikudagin komandi kl. 8. s. p.

3

Pengeskatten.

Søren Gavytvs Bedrifter.

Af A. C. Wendys.

Nu gjaldt det om at komme ubemærket ud af Huset, ned til Havet og sydpaa — helt ned til Tyskland, hvor ingen kendte ham. —

Medens han stod med den tunge Pengekat i Haanden og lagde Planer, gik Døren op, og gamle Mikkel trådte ind. — En Kniv blinkede i hans Haand, og med et Skrig styrtede han sig over Søren. —

Søren gøs ikke tilbage for den dragende Kniv, og uden ret at tænke over andet end et almindeligt Forevar drev han den tunge Pengekat lige i Hovedet paa Mikkel, saa han styrtede til Jorden med et Vraal. Søren stod lidt — ude af Fatning over sin frygtelige Handling. Et Mord vilde koste ham Livet i Galgen. — Nu gjaldt det for Alvor at komme afsted, sønderpaa, til Friheden, og saa nyde de mange Pen-

ge. Han havde jo ogsaa kun handlet i Nødværge, og naar han tænkte paa alle de Forbrydelser, gamle Mikkel havde begaaet mod forlorte Sofokl, tog det ligesom Brodden af hans egen Skyld. Saa greb han den gamle Kæltungs afsjælede Legeme, lagde en Strikke om hans Hals og klyngede ham op paa Dørstolpen. Derefter bragte han Orden i Forstyrrelsen og lagde alt paa sin vaite Plads og udslejede saaledes alle Spor.

Hurtigt bundt han Pengekatten om Livet, lasede Døren forsvarligt indefra og krob ud af et Hul i Taget. Han saa sig godt om til alle Sider og ilede i Feberhast ned til Stranden, som han fulgte i stærkt Løb, indtil han befandt sig udenfor Sognegrænsen. Saa gik han op mellem Bakkerne og apiste noget tørt Brød, som Mikkel alligevel

aldrig vilde faa Brug for. Da to Dage og Nætter var forløbene, befandt Søren sig allerede langt syd for Limfjorden. Endnu havde han ikke aabnet Pengekatten, men alle Vegne syntes han at æde det skæggede Ansigt over Bakkekammen og truende Øjne luerende paa sig. Tilslidst, da han ikke havde mere at leve af, tingede han sig ind hos en Fiskerkone og bad hende veksle en Guldskilling. Først her vovede han at aabne for Pengekatten og saa nu, hvilken uhyre Skat han bar paa.

Søren naaede Tyskegrænsen og levede stille dernede nogen Tid, men han havde aldrig Fred i Sindet. Guld-pengene gik han altid med om Livet, og Angsten for Opdagelse og for at blive bestaalet plagede ham altid. Katten brændte ham og gav ham aldrig Tryghed for Livet. —

Han var begyndt at tænke paa at vende tilbage til Fædrelandet. Nu søgte de ham vel ikke mere. — »Gamle Mikkel havde jo hængt sig, saadan maatte de tænke derhjemme. —

Det var en mild Septemberdag, da

Søren trængede tilbage over Tyskegrænsen. Han saa allerede de røde Tæge i Ribe By og følte den landflygtige Glæde ved Gensynet af Fædrelandet. Han hastede; han havde altid haft Hastværk, siden han havde faaet bundet denne forbandede Pengekat om Lænden. —

»Hej, du Søren Gavyt! Velkommen tilbage til Danmark og dine kære Venner,« hørte han pludselig en velkendt Stemme raabe sig i Møde fra Landevejsgroften. Søren følte en uendelig Beklemthed, da han hørte Pjaltækammerens Røst. Var det egentlig ikke hans Skyld, at han var kommen ind paa Forbryderbanen. Hans onde Lærdom havde lagt en Skygge over al hans Færd. Der spstod et grusomt Had til Pjaltækammeren i Sørens Sind. — Om han nu vidste Besked med noget af det derhjemme fra? —

»Det var godt, jeg traf dig,« grinte Pjaltækammeren med et ildevarselende Blik. »Kom nu med ind i Skoven, bette Søren, saa kan vi tale lidt sam-

men om Pengeskatten, som du gaar med om Lænden. Er du kilden, min Dreng? Jeg vilde blot føle dig om Livet for at se, om min Beregning slog til, og det gør den altså! Som du staar og gaaber og glør ondt ud af Øjnene. Du vil vel ikke sige en paa gammel Mænd, bette Søren? Det skal du ikke gøre, det betaler sig ikke. Politiet er ikke længere borte, end at vi kan raabe til dem i Ribe By. Sæt dig kun ned og lad os tale om Parten, for jeg er jo til at lukke Munden paa med en halv Guldkat. Kan du maaske ikke takke mig for min Lære om at tage selv? — Og du vær jo lærenem. — Jeg har dog været som en Far for dig.«

— Naa, skal vi saa se at faa læstet »Livremmen«, bette Søren? — Vi kryber ned i denne hersens Skovhule saalænge, saa er vi fri for Alverdens nysgerrige Blikke, og vi har ganske bedre Fred for de længejædede Politifolk. — Vær du skikkelig, bette Søren! — Saa du maatte hjælpe Mikkel Kæltung Strikken om Hal-